

Dit en alles en heel het heelal

Ander werk van dezelfde auteur:

Wie trekt de regen aan?

De dingen de dingen de dans en de dingen

Dit is hoe een storm ontstaat

Pim te Bokkel

Dit en alles en heel het heelal

Nieuw Amsterdam

Voor Kjell, Thijs, Mare en Lena

© Pim te Bokkel 2019

Alle rechten voorbehouden

Omslagontwerp en omslagbeeld Herman van Bostelen

Foto auteur © Jorinde Speelman

NUR 306

ISBN 978 90 468 2444 3

www.nieuwamsterdam.nl

www.pimtebokkel.nl

Dan, op de rand van het heelal, laat hij
zich zonder aarzeling terugvallen in
de veiligheid van spleten, zeezand, steen

– C. O. Jellema

SPIEGELINGEN VAN HET ALLEDAAGSE

dat ik de vaat afdroog
en jij terloops mooi
met de mouwen opgestroopt
boven de afwas staat

7

de afwasborstel klopt het water op
en van het aardewerk
knispert het brosse vocht – het schuim
als het de theedoek raakt

de avond overvalt de dag
de kleine slaapt
je lacht

en in het water in de wasbak
zie ik het weken van de dagen
dat we hier
als tussen spiegels staan

ik vrees de eindeloze reeks van dagen
waarin dit moment oplost
en later – niet veel later
door de zwanenhals de bak verlaat

je neemt het aanrecht af
het is gedaan
dit zal nooit meer zo bestaan

Op de palm van je hand

HET VERSCHIJNEN

blijkbaar is het zo
dat je bestaat –
ergens op het smeltpunt van een cel ontstaan

*

je maakt je kenbaar
rekt de grenzen van je wereld op

tast de buikwand af
klopt
en droomt van een uitweg wellicht

je hoort de geluiden van buiten
daarbinnen
als golfbewegingen in het onderzeese

*

en je laat
de droomtijd achter
snakt
en ziet met vochtige ogen wat
het geval is

er is een wereld die uit afstand
en uit buitenlucht bestaat

en jij
hebt geen begrip nog
maar laat het

12

je hebt de tijd
om door blijdschap gedragen
te zijn
kleine ruimtereiziger

28 augustus 2014

KLEIN WEZEN

Roerloos hoor je hoe het gras zijn wortels in de bodem dringt. Wormen graven in krakende aarde. De merel zoekt zijn nest steeds verder weg. Verderop dooft de sirene van een ambulance. Jij staat er, onder steeds meer sterren, met de kleine in je armen, in de tuin. Je neemt het schuren van de weefsels waar, de ruimte tussen ademhalingen, het ritme van ons voortbestaan. Je hoort, het groeit, het leeft – een kleine kleine teen beweegt.

TERWIJL JIJ SLAAPT

vijf uur vijftien
tijd

14

om er nog niet te zijn
tast ik door de onverlichte gang
van mijn herinnering

stoot dan mijn teen
aan een vergeten loopeend

net voor ik het licht aanklik dit besef:

dat alles in de woonkamer vannacht
op de juiste plek is teruggezet

in het maanlicht van de straatverlichting
hangt het gordijn perfect gordijn te zijn

aan de spijker hangt het schilderij
en bij de tafel staat de stoel
die jij zo achterliet

nietsvermoedend hangt de lamp erbij

IN SLAAP VALLEN

Nu de tegenzin niet langer als windkrachtige zee van
nee, niet nu, niet meer, tegen de muren van de
kinderkamer slaat, lig je weerloos in een duinlandschap
van lakenstof en vette wol.

15

Wanneer hij binnentreedt is het
alsof de kamer is gevuld met fijne stof
alsof de lucht wat dichter is
alsof het allemaal wat lastiger beweegt
en bij het sluipen op de tenen
hij een droom aanraakt die hem ontgaat

tot het besef dat hij ervaren wordt als droom – een
zeepbel die bevangt.

Dan, eeuwen later pas, het besef dat ik die vader ben.

Het kan zo stil zijn in de buurt dat je kan horen dat de
regen zingt met de verzinkte reling van het balkon.

DE OCHTEND NA HET FEEST

Zweven is het
deinen
op een dunne lijn

16

Dansen
met de dreiging van het
onvermijdelijke

Even mag de bel er zijn

Gevangen verlangen

Bestaan
in één adem

Buitenstebinnen de wereld –
bol van reflecties

Na het feest raap ik uit het bedauwde gras de Magic Bubbles op. Ik zie de kinderen nog met uitgestoken vingers springen, in de ban van het steekspel. Zonder kinderen zweven bellen door de ochtend naar de bosrand. Ik peins over de dreiging die besloten ligt in het aanwezig zijn: het verlangen van lucht om in lucht op te gaan, terwijl water als een holle druppel door de aarde aangetrokken, onverscheurd nog, met een dunne, dunnere huid naar de horizon drijft.

ALLEEN IN DE SPEELTUIN

De schommel, de glijbaan,
het klimrek,
ze buigen zich over hun plek.

17

De peuter heeft het rijk alleen
en zal met alles spelen.

Hij klimt de glijbaantoren in
en kijkt
door blonde ochtendzon gekroond
over het speelveld uit.

In de zandbak liggen sporen:
een schep
een ingezakt kasteel.

Zo is het op een doordeweekse ochtend
of de tijd stilstaat.

Oneindig draait de zweefmolen.

De wip wijst
uit het lood de hemel en de aarde aan.

De schommel
slingert als pendule na.

HOE DE WIND ZICH INDIRECT MANIFESTEERT

In het blad dat dor over het asfalt scharft en de
straatweg met de bromfiets oversteekt –

18

In gedroogde korrels die over het natte zandstrand
stralen –

In de zomereik die barstensvol met sap en blad en
ongeboren eikels kermt en kroonloos aan de duinrand
staat –

Indirect openbaart zich de wind.

Behalve voor de eenjarige die met blote tenen buiten op
de drempel zit en met fijne vingers reikt en tast en knijpt
als een pincet in wat een maanlok van de wind kan zijn
en kijkt of hij de wind doorziet.

Even is het of de wind dan schrikt.

De kleine kromt de vingers één voor één en buigt de
hand en zwaait,
aait, zucht door vingers zacht,
kijkt om – weet zich door mij gezien,
groeit op,
vergeet dat hij de wind ooit in de ogen keek.

DE HUIL

Dan komt het hele
universum samen.

Wat er is
is wat er voor je ligt,
voor wie je er probeert
te zijn.

19

Dit uit de eeuwigheid
ontborgen ik –
herboren, wakker,
weer.

Je staat erbij.

Geduld, geduld en
drukknoopjes.

Alles wat er in dit licht
nu is.

STREEPJESCODE

Ik ruim de tafel af.

Leven is opruimen.

20

Zo bestaat in de sneeuwwijk ons behouden huis.

Een merel vliegt de sneeuwrand van het schuurtje aan.
Zelden laten we de dingen zijn.

We kleden de kinderen aan en gaan de duinen in.

Eenzijdig besneeuwde bomen: de streepjescode
van het bos.

Terwijl ze huilen registreren we hoe mooi het was.

Ik ben de vader die ik had.

Getweën op de slee het klimduin af,
de hakken in het zand,
opdat we langzaam, langzaam naar beneden gaan.